

Homília na svätej omši počas Charitnej púti Levoča - Mariánska hora 23.7.2026

Drahí bratia a sestry, vážení pracovníci a dobrovoľníci Spišskej katolíckej charity, milí hostia z Poľska, drahí seniori, chorí a všetci pútnici! **Serdecznie witam naszych Gości z Polski. Cieszę się, że możemy dziś razem modlić się na Maryjnej Górze. Niech Bóg błogosławi wszystkim, którzy z miłością służą potrzebującym.**

Pán Ježiš nám dnes ponúka jeden z najkrajších obrazov celého evanjelia. Nepredstavuje sa ako mocný kráľ ani ako učiteľ, ale hovorí: „Ja som pravý vinič a vy ste ratolesti.“ Tento obraz je jednoduchý, a predsa nesmierne hlboký. Každý vie, že ratolešť nemá život sama zo seba. Ak sa oddelí od viniča, chvíľu ešte vyzerá sviežo, ale postupne vysychá a stráca schopnosť prinášať ovocie. Jej sila nepramení z nej samej, ale z miazgy, ktorá neustále prúdi z viniča. Bratia a sestry, práve týmto obrazom nám Ježiš odhaľuje tajomstvo kresťanského života. Ani my nežijeme z vlastných schopností, z našej šikovnosti, skúseností či úspechov. To všetko môže byť dôležité, ale nestačí to. Skutočný život prúdi z Krista. Bez neho môže byť človek veľmi aktívny, môže veľa pracovať, organizovať, budovať a pomáhať, ale postupne sa unaví, vyprázdni a stratí vnútornú radosť. Tam, kde sa prerušuje spojenie s Kristom, začína vysychať aj srdce človeka.

Preto Pán Ježiš vyslovuje slová, ktoré sú azda najdôležitejšou vetou dnešného evanjelia: „Bezo mňa nemôžete nič urobiť.“ Je pozoruhodné, že nepovedal: bezo mňa urobíte menej, alebo budete mať viac problémov. Hovorí oveľa radikálnejšie: „Nemôžete nič urobiť.“ Nie sú to slová výčitky, ale pozvanie k pokore a dôvere. Ježiš Kristus nám pripomína, že ovocie nášho života sa nerodí predovšetkým z našej výkonnosti, ale z nášho spojenia s ním. Svet nás často učí, že hodnotu človeka určujú výsledky, čísla, výkon či efektivita. Evanjelium však hovorí niečo celkom iné. Boh sa najprv pozerá na to, či zostávame spojení s jeho Synom, a až potom prichádza ovocie. Preto sa každá pravá kresťanská služba nezačína v kancelárii, ani pri počítači, ani pri plánovaní projektov, ale na kolenách pred Bohom. Začína v modlitbe, pri Eucharistii, v tichu, kde človek dovoľí Kristovi, aby jeho srdce znovu naplnil svojou láskou.

Dnes sme sa zišli na Charitnej púti, ktorá je jedným z hlavných podujatí projektu „Charita bez hraníc.“ Nie je to iba názov jedného projektu. Je to krásny obraz Cirkvi a zároveň program kresťanského života. Dnes sú tu spolu naši priatelia zo Slovenska i z Poľska. Hovoríme rôznymi jazykmi, žijeme v rôznych krajinách, ale všetci čerpáme život z toho istého Ježiša Krista, pravého viniča. Ratolesti na viniči medzi sebou nesúťažia, nevytvárajú hranice ani sa neuzatvárajú do seba. Spája ich jeden kmeň, jedna miazga, jeden život. Tak aj Cirkev žije z jedného Krista. A keď zostávame spojení s ním, hranice prestávajú byť miestom rozdelenia a stávajú sa miestom stretnutia. Charita bez

hraníc preto nie je iba úspešným cezhraničným projektom. Je predovšetkým evanjeliom premeneným na skutky lásky. Je dôkazom, že Kristova láska dokáže spojiť ľudí, národy i generácie.

Ale hranice nevznikajú iba medzi štátmi. Neraz ich stavíme vo vlastnom srdci. Medzi mladými a staršími, medzi zdravými a chorými, medzi tými, ktorí majú dostatok, a tými, ktorí zápasia s nedostatkom. Ježiš Kristus tieto múry búra. Učí nás pozeráť na každého človeka ako na brata a sestru. Tam, kde zostávame spojení s Kristom, prestávame sa pýtať, kto si našu pomoc zaslúži, a začíname sa pýtať, komu sa dnes môžeme stať blížnym.

S osobitnou vďačnosťou myslím na všetkých pracovníkov a dobrovoľníkov charity. Vaša služba je nesmierne cenná, ale práve dnešné evanjelium nám pripomína, že jej najväčšou silou nie je profesionalita, hoci je nevyhnutná, ani počet projektov, hoci prinášajú veľa dobra. Najväčšou silou kresťanskej charity je Kristus. Charita nie je najprv organizácia. Charita je spôsob, akým Kristus pokračuje vo svojom milosrdenstve cez ruky svojich učeníkov. Ľudia, ktorých stretávate, nepotrebujú iba odbornú pomoc. Túžia stretnúť človeka, z ktorého vyžaruje pokoj, trpezlivosť, dobrota a nádej. Potrebujú cítiť, že za vašimi rukami stojí Kristovo srdce. Práve preto je modlitba neoddeliteľnou súčasťou každej služby. Keď prestaneme čerpať z Krista, aj naše ruky sa unavia. Keď však zostávame spojení s ním, aj obyčajný úsmev, podaná ruka, návšteva osamelého človeka či tiché vypočutie niekoho, kto trpí, sa stávajú ovocím, ktoré má večnú hodnotu.

Drahí seniori a chorí, dnešné evanjelium patrí osobitným spôsobom aj vám. Mnohí ľudia vo vyššom veku si niekedy kladú bolestnú otázku, či sú ešte užitoční. Zdá sa im, že už nedokážu robiť to, čo kedysi, že ich sily ubúdajú a ich možnosti sa zmenšujú. Ježiš však nepovedal: „Kto veľa pracuje, prináša veľa ovocia.“ Povedal: „Kto zostáva vo mne.“ To znamená, že človek môže prinášať nádherné ovocie aj vtedy, keď už nemôže chodiť, keď je pripútaný na lôžko alebo keď jeho jedinou možnosťou je modlitba a trpezlivé znášanie bolesti. Koľko dobra sa rodí z tichých modlitieb starých ľudí! Koľko požehnaní prinášajú obety, ktoré nikto nevidí! Koľko síl dostáva Cirkev od tých, ktorí svoje utrpenie spájajú s Kristovým krížom! Boh nepočíta kilometre, ktoré človek prešiel, ani množstvo práce, ktorú vykonal. Boh sa pozerá na lásku, s akou zostal spojený so svojím Synom.

Napokon obráťme svoj pohľad na Pannu Máriu, ku ktorej sme dnes putovali. Ona je najkrajším príkladom človeka, ktorý zostal úplne spojený s Kristom. Od chvíle zvestovania až po Kalváriu nikdy neprerušila toto spojenie lásky a dôvery. Práve preto jej život priniesol najkrajšie ovocie v dejinách sveta. Zároveň nám ukazuje, že pravé spojenie s Bohom nikdy človeka neuzatvára do seba. Keď prijala Božie slovo, nezostala doma obdivovať svoj dar, ale ponáhľala sa k Alžbete, aby jej slúžila. Takto vyzerá

kresťanská charita. Rodí sa z modlitby, rastie zo spojenia s Kristom a dozrieva v službe človeku.

Drahí bratia a sestry, dnes odídeme z Mariánskej hory späť do svojich domovov, farností, zariadení, kancelárií i k ľuďom, ktorí nás budú potrebovať. Prosme však, aby sme si odniesli to najdôležitejšie – vedomie, že nie sme iba vykonávateľmi dobra, ale ratolesťami spojenými s Kristom, pravým viničom. Kým zostaneme spojení s ním, naša služba nikdy nebude prázdna. Bude prinášať ovocie, ktoré možno ľudské oči vždy neuvidia, ale ktoré Boh vidí a požehnáva.

Nech je preto dnešná púť pre každého z nás nielen krásnym stretnutím, ale predovšetkým obnovením nášho spojenia s Kristom. A nech sa projekt Charita bez hraníc stáva pre nás všetkých pripomienkou, že kresťanská láska nepozná hranice štátov, jazykov ani ľudských srdiec. Lebo tam, kde zostávame v Kristovi, tam rastie láska, ktorá spája, uzdravuje a prináša ovocie pre večný život. Amen.